MISJONILEHT

Hiiumaa Kristliku Misjonikoguduse kuukiri nr. 5 juuli - august 2016

Tule hingamisse! (Timo Lige)

Sest ma kosutan väsinud hinge ja täidan iga nälginud hinge. (Jr 31:25)

Armas kogudus! Ei ole kerge tunnistada, et ma olen ennast üle hinnanud. Ei ole kerge jõuda arusaamisele, et ma pole hakkama saanud. Ei ole kerge hüüda: „Ma vajan abi!" Aga valmisolek kõiki neid samme astuda on hädavajalikud selleks, et me võiksime oma võidujooksu lõpuni joosta.

Minu käest on ikka ja jälle küsitud, et kuidas ma suudan ja jaksan nii palju. Olen enamasti vastanud, et Jumal on andnud mulle võime ja suutlikkuse asju küllaltki kiiresti ja efektiivselt teha. Ja nii jõuangi sama ajaühikuga ehk rohkem kui mõni teine. Pärast koguduse ametlikku asutamist, eelmise aasta lõpus, olen kogenud ja rääkinud tulest, mis minu sees põleb. Ja ma usun, et see on hea tuli. Tuli Jumala järele. Tuli, mis innustab tegema veel ja veel. Tuli, mis muudab kalliks ja eriliseks iga koguduselliikme. Tuli, mis paneb planeerima ja mõtlema, kuidas edasi, mida veel, kuidas rohkem.... Ja siis ühel hetkel tunned, et sa ei jaksa. Sa avastad end mootorina, mis kogu aeg töötab. Lakkamatult. Öösel ja päeval. Pikali ja püsti. Isegi parema tahtmise juures ei oska Sa ennast välja lülitada. Sa mõtled uutele misjoniprojektidele ja evangeelsetele teenistustele Sa mõtled kõigele, mida veel tegema peaks. Sa mõtled inimestele, kes on raskustes ja sa tahaks neid aidata... Ja siis meenuvad sul need pastorid ja vaimulikud töötegijad, kes on ennast vigaseks või surnuks muretsenud ja töötanud. Ja siis meenub sul Jeesus, kes oli väsinud. Väsinud inimesi teenimast ja neile jutlusi pidamast. Ja Jeesus läks ning võttis aja, et olla üksi koos Isaga. Siis Sa mõistad, et „ei" ütlemine on oluline vahend ellu jäämiseks. Siis hakkab kusagilt tasahilju Sinu mõtlemisse kohale jõudma, et puhkamine ei ole laiskuse ja lihalikkuse varjundiga valikuvõimalus vaid see on elementaarne vajadus.

Ma olen südamest tänulik oma perele ja kogudusele, et ma olen täna siin, kus ma olen. Ma tunnistan, et teatud mõttes ei ole ma hakkama saanud. Kasvõi "ei" ütlemises. Ma tunnistan, et tuli on põlenud liiga intensiivselt. Aga ma olen tohutult tänulik, et ma pole jõudnud sellesse kohta mitte infarkti, insuldi või meditsiinilise läbipõlemise diagnoosiga, vaid mul on aidatud enne katastroofi pidurit tõmmata. Täna ma tahan õppida Jumala abiga hingama. Selles hingamises, millesse Tema meid on kutsunud. Ta pole loonud meid tundetuteks tööloomadeks. Ta ei vaata meie peale kui sooritusmasinate peale, vaid kui oma armsate laste peale. Ta tahab, et me oleksime terved, kosutatud ja rõõmsad. Aitäh igale sõbrale, kes on olnud südame ja palvetega koos minu ja me perega. Üks armas sõber saatis mõni aeg tagasi väljavõtte Päevasõnast:

Ja Jeesus ütles neile: „Tulge omaette üksildasse paika ja puhake pisut!", sest tulijaid ja minejaid oli palju ja neil polnud parajat aega süüagi. (Mk 6:31)

Dave Backwith: "Olen sageli erinevate ülesannetega üle koormatud, mis tekitab stressi ja pahameelt. Tegemata tööde nimekiri on vahel sedavõrd pikk, et tahaksin põgeneda üksikule saarele. Ühel sellisel väsitaval päeval kuulsin Jumala häält kõnetamas mind 62. psalmi vahendusel: ***"Üksnes Jumala juures on mu hing vait, tema käest tuleb mulle pääste."*** *Olen sellist puhkust ammu igatsenud ja tean, et hing leiab rahu üksnes Jumala juures. Sellest alates otsustasin eraldada igal päeval kuni 20 minutit üksnes Jumalaga olemiseks. Tegin seda erineval viisil. Vahel jalutasin kuhugi vaiksesse paika, et seal istuda ja jagada Jumalaga oma raskusi. Olen küsinud endalt, miks Jumal lubab meil tööst väsida? Miks ta pole andnud meile selleks ammendamatut energiat? Mulle näib, et väsimuse kaudu kutsub Issand meid enese juurde. Raskete koormatega saan ma tulla Jeesuse juurde, kes lausub: "Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise!"*

Meie kellegi elu ei ole lõputu lilleaasal heljumine aga Hea Karjane on lubanud, et Ta viib meid haljale aasale. Sinna, kus on hingamine, rahu ja varustus. Ta on lubanud, et ta katab meie vaenlase silme all meile rikkaliku laua. Ta lubas, et Ta on meiega ka siis, kui elu peaks meid surmavarju orust läbi viima. See on meie Karjane. Aga selleks kõigeks on vaja kuulata Tema vaikset kutset: "Tule välja oma surnud ringidest! Tule järgne minule!" Aidaku meid selles Jumal!

3 Hiiumaa usulood

Enno Tuulik

Me oleme rääkinud Hiiumaa usulugudes Hilleste, Sarve ja Palade lugudest. Hiiumaa on tuntud oma paljude palvemajade poolest. Kui palju vabakoguduste palvemaju Hiiumaal üldse on olnud?

Parimatel aegadel oli Hiiu saarel 21 vabakoguduse maja. Mitmed olid neist küll talumajad, kus koos käidi, kuid need olid siiski kogudused. Näiteks Kalginiidis, kus käis koos Nelipühi koguduse osakond. Seal oli nii suur saal, et umbes sada inimest mahtus talutuppa. Nelipühi liikumine oli omal ajal korraldatud nii, et oli emakogudus, milleks oli Tallinna Eelimi kogudus, ja teised olid osakonnad. Aga kokku oli Hiiumaal 21 koguduse maja. Aeg on tänaseks oma töö teinud. Õngu nelipühi palemajast on vaid üks müüri nukake alles. Luidja nelipühi palvemaja kohale on ehitatud elumaja. Ja mitmeid vanu palvelaid ei ole enam.

Üks võimas 20.sajandi alguse Jumala liikumine puudutas Harju küla ja sealset piirkonda.

Minu mäletamist mööda ehitati Harju vana palvemaja 1902. a. Seda enam ei ole. 1924 toimus Harjus ärkamine, mille käigus pöördus umbes 1000 inimest ühe talve jooksul. Nende seas palju ümbruskonna inimesi. Harju koguduse pastoriks oli tol ajal Londoni Baptistiseminari lõpetanud **Peeter Mets**. Ta tegutses ka Nurstes aga põhiliselt tol ajal ikka Harjul. Ma ei tea, kust ta äratust oli saanud. Tõenäoliselt Ridalast.

Harju ärkamine oli tihedalt seotud Kärdla vaimuliku tööga. Kauaaegne Harju koguduse pastor **Ferdinand Väljas** rääkis mulle, et **Karl Kaups** pidas 1923. a paiku Kärdla Baptistikoguduses piiblitunni Püha Vaimu andidest ja õnnistusest. Üks Kurisoo küla Nurste koguduse noortest vendadest oli ka sel koosolekul. See oli **Joosep Sadul**, kui ma ei eksi. Ta tuli sealt teenistuselt sõnumiga, et me vajame Püha Vaimuga täitmist. Väljas ütles, et nad olid juba varem igal õhtul ühes aidas palves käinud. Kui Sadul tuli Kärdla koosolekult, siis Jumala Vaim langes nende üle. Sadul oli veel väljaspool ust ja sai samuti sellest nelipühi õnnistusest eriliselt osa.

Heinla mammi (**Helene Heinla**) rääkis kord, et Kärdla Baptistikoguduses kõneles 1918. a **Johannes Karlson**. Selle mehe elukäik on väga huvitav. Johannese vanemad elasid Peterburi oblastis ühes eesti külas. 14 aastasena vajus ta talvel läbi jää. Ta külmetas ja jäi nii raskelt haigeks, et ta luuüdi hakkas ära kuivama ja Peterburi arstid saatsid ta koju surema. Johannes tunnistab, et ta surigi ära. Ta ema oli luteri kiriku liige. Ema hoidis pool tundi surnud poja kätt oma käte vahel ja hüüdis Jumala poole. Karlson ütleb, et ta ärkas ellu. Ta räägib ka oma tunnistuses sellest, kuidas ta sel hetkel, kui ta hakkas surema, tundis enda sees nii selgelt, et ta läheb põrgusse. Kui ta silmad uuesti avas, siis ta kartis seda teha, sest ta arvas, et ta näeb põrgut. Pärast seda kogemust hakkas ta iseseisvalt ja tõsiselt Jumalat otsima. Teda hakati kutsuma „pühaks poisiks", sest ta sai päästetud ja Vaimuga täidetud. Ta hakkas inimestele rääkima meeleparanduse vajalikkusest. Isa andis talle selle peale mitmeid kordi naha peale ning lõpuks peksiski poja kodust välja. Karlson leidis tööd ühe talumehe juures Peterburi lähedal. Ühel hommikul ütles Püha Vaim talle, et ta sõidaks Eestimaale ning käiks läbi Eesti ja kuulutaks Jumala Sõna. Noormees kuuletus ja tuli Eestisse. Talumehed tahtsid talle mitmel pool kere peale anda ja ära tappa, aga ta oli Jumala poolt kutsutud ja võitud. Einla mammi mäletab kui ta kõneles Kärdlas. Karlsoni kõne oli lihtna Jumala Sõna jagamine, mitte mingi eriline kunstkõne. Tema jutluse peale tekkis aga spontaanne liikumine, mille tulemusena hakkasid inimesed tagant ukse juurest nuttes ja patutundmisega ette tulema ja tekkis suur meeleparandusärkamine.

Üks teine Heinla mammi poolt jagatud lugu räägib vend **Marleyst.** Oli kaks Marley venda ja ma ei tea täpselt kumb nendest vendadest see oli. Aga Marley jagab sellest, kuidas Jumal ta Keila tantsupõrandalt kättpidi palvemajja viis, kus ta sai päästetud. Jumal kasutas teda juba siis, aga ta hakkas janunema millegi enama järele. Ta igatses Jumala suurema lähedalolu järele oma elus. Ta tunnistab, et ta muutus uuesti patuseks. Teda hakkasid vaevama asjad, mis seni tundusid loomulikud. Kuni selleni, et ta läks andeks paluma naabrimehelt, kelle naeri ta lapsepõlves oli põllult üles võtnud ja varastanud. Sel perioodil kutsus **Peeter Kaups** teda Kärdla äratusnädalale. Marley meenutab, et Kärdla vend tuli talle üle jää Haapsalusse vastu ja tahtis Marleyga väga vaimulikest asjadest rääkida. Marley pidi aga venna kurvastuseks ütlema, et ta praegu ei räägiks, sest ta vajas vaikust, et palves võidelda. Nii

nad vaikisid kuni Kärdlani. Marley viidi enne teenistust öömajja Kabeli tänava ja Kõrgessaare maantee ristil. Koosolek oli algamas ja Kärdla vennad tulid Marleyle järele, et koos teenistusele minna. Marley oli aga tagatoas põlvedel ja ütles Kärdla vendadele, et ta ei saa tulla. Vennad kehitasid õlgu ja läksid alustasid teenistusega. Mõne aja pärast sai Marley südamesse selguse, et palved on kuuldud ja ta võib nüüd minna. Marley tunnistab, et hetkel kui ta avas palvemaja ukse langes Püha Vaim ta üle „kõigi märkidega, mida Uus Tesatament räägib". Tol õhtul võis Jumala sulane hämmastusega kõrvalt kuulata, mida Jumal tema kaudu rääkis. Taas tekkis võimas vaimulik ärkamine. Sellele äratussliikumisele eelnes aga süstemaatiline ja innukas palvetöö.

Aga nii nagu mitmel pool mujal, nii ka Harjul kuivas töö tasapisi kokku ja suur kogudusehoone hakkas lagunema. Küla rahvaski imestas, et koguduses mitmeid puutöö mehi aga palvelat korda ei saa. Eks lapiti katust sealt, kust sai, aga vana puithoone kippus laiali vajuma. Kogudusele oli hoobiks ka see, et "Sõpruse" kolhoos otsustas koguduse tee peale ehitada loomalaudad. Kui tuli teade loomalautade ehitamisest, siis ütles üks koguduse juhtiv vend, et see on täitsa tore, siis palvela jääb põhukuuriks. Aga sõnadel on vägi ja palvela oligi pärast põhukuur. Toonane pastor **Rudolf Veevo** – olin ise sellel teenistusel – pidas aastapäeva teenistusel kõne, et asi on otsas, oleme vanad ja maja laguneb. Teenistuse lõpulauluks valis üks õde aga laulu „Sa rändur ära karda siin kitsal elu teel". See rõõmustas ja julgustas ka Rudolf Veevot ja töö läks edasi ja hiljem rajati ka uus palvela. Uus palvemaja ehitati palju väiksem ja pisut teise kohta.

Minagi mäletan lapsepõlvest seda porist ja virtsast põlluvahe teed, mis Harju palvela juurde viis. Oli see võimude teadlik koguduse kiusamine?

Vot seda ma ei tea.Seda oleks pidanud **Ülo Vannase** („Sõpruse" kolhoosi juht) käest küsima.

Milline on Sinu pilt ärkamisaegsest jumalateenistusest?

Reeglina anti palju ruumi laulule. On olnud teenistusi, kus lauldi kuni sada laulu, sest vaimustus oli nii suur. Vaimustus laulmisest ja vaimustus Jumalast. Püha Vaim langes, algas käte plaksutamine, hüppamine ja mitmed asjad, mida maailm ja ka osad väga kained kristlased pahaks panid. Ärkamine ei püsi aga iialgi, kui ei anta ruumi Jumala Sõnale. Näiteks tuntud Walesi ärkamises õnnestus kuradil see asi üsna ära rikkuda. Ärkamisele eelnes väga tugev palvetöö. Palvekoosolekul ei käinud küll palju inimesi, kuid need, kes käisid, tegid seda väga innukalt. **Evan Roberts** tunnistab, et tema pastor oli talle öelnud, et ärgu jäägu iialgi koosolekult koju, sest ta ei tea, millal Püha Vaim võib langeda. Tööpäevad olid tol ajal kaevanduses 16 tundi pikad, kuid Evan tõttas alati koosolekule. Ja juhtuski nii, et ühel pimedal õhtul Vaim langes ja algas võimas Jumala töö. Kahe kuuga sai päästetud 70 000 kaevurit. Robust-setest, vägivaldsetest meestest said uued mehed. Isegi hobused ei osanud käituda, sest muudetud mehed ei peksnudki neid enam kui nad sütt maa alt välja transportisid.

> Jumala Vaim otsib alati jõesängi, mis on laiem kui vaid väike nire. Tema eesmärk on võimas eluvee jõgi

See oli võimas Jumala töö. Aga mis oli selle ärkamise probleem? Üks ärkamise hääbumise põhjuseid oli see, et Jumala Sõnale ei antud ruumi. Kui keegi tõusis kantslisse, siis aegajalt ta lihtsalt „lauldi maha". Rahvas hakkas laulma. Evan Roberts tunnistab, et 12 aasta pärast oli ärkamine lõppenud. Jumala Sõnale ei antud piisavalt ruumi. Ärkamise hädaoht on ka see, et ärkamise saabumise pärast ollakse väga innukad palvetama aga ärkamise esile tulemisel unustatakse palve ära, sest siis tundub kõik hästi. On muidugi ka erandeid. 1956 algas Argentiina ärkamine, mis on lähiajaloo võimsaim ärkamine. See ärkamine püsib veel tänagi. Jumala töö Argentiinas algas tõsise palvevõitlusega ja see püsib tänu jätkuvale palvetööle. Seal ei ole palju suuri ja uhkeid kirikuid. Kõik on väga tagasihoidlik. Kantsliteks võivad olla vaid kaks pappkarpi ja pingid lagunenud. Aga hea sõber **Janis Ozolinkevics** tunnistas, et see, mida ta Argentiinas koges, oli sügav ja innukas palvetöö.

Hiiumaal anti nii sõnale kui laulule ruumi. Iseloomulik oli see, et ei olnud alati tähtsaid vendasid, kes olid määratud kõnelema, vaid kõik vennad võisid sõna võtta. Teenistus võis seetõttu küll väga pikaks minna. **Arseni Tall** jagas ühest juhtumist Nurstes, kus oli käsil juba teine nädal äratusnädalast. Arseni oli kutsutud külalisjutlustajana. Kui jutluse aeg tuli, siis tõusis Arseni kantslisse ja ütles, et kõneldud on nüüd juba küll. Nüüd on aeg palvetada. Ta langes põlvili. Samuti langes kogudus põlvedele ning Jumala Vaim langes võimsasti üle koosoleku ning inimesed hakkasid päästmisele tulema.

Mul on jäänud pilt vana aja koguduse tööst, et palju oli ruumi spontaan-susele. Kuulutati välja evangeelne nädal, aga kui Jumal liikus, siis ei lõpetatud ära, vaid peeti veel teine nädal otsa?

Täna me võibolla planeerime liiga palju. Fakt on see, et Jumala Vaim otsib alati jõesängi, mis on laiem kui vaid kitsas nire. Jumala eesmärki näeme me prohvet Hesekieli 47. peatüki pildist. Võimas eluvee jõgi. Seda pilti kinnitab ka Tallinn. Enne Oleviste ärkamist oli võimas Jumala töö Kalamajas Kalju kirikus.. See oli 50-ndate alguses. Sel ajal käisid nii Oskar Olvik, Osvald Tärk (Oleviste), Robert Võsu (Kalju kogudus) kui Hugo Oengo (Metodisti kirik) koos palves. Kaine baptismi liin lämmatas aga veidi seda tuld. Siis hakkas Jumal liikuma Nõmmel. Taas otsustas pastor, et selline nelipühilik liikumine ei ole hea. Siis liikus Jumala töö Metodisti Kirikusse. Siis tulid ka seal takistused. Jumala töö ei jää tegemata, aga ta otsib sängi, kus voolata.

Tulge minu juurde kõik...

Aet Barinov

Tolsamal ajal Jeesus ütles : "Ma tänan Sind Isa, taeva ja maa Issand, et Sa need asjad oled peitnud tarkade ja mõistlike eest ja oled need ilmutanud väetitele. Jah, Isa sest nõnda on see sündinud Sinu headmeelt mööda. Kõik on mu Isa loovutanud mulle ja keegi muu ei tunne Poega kui vaid Isa ega ükski tunne Isa, kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg seda iganes tahab ilmutada.

Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud ja mina annan teile hingamist. Võtke enda peale minu ike ja õppige minu käest, sest mina olen tasane ja alandliku meelega ja te leiate hingamist oma hingedele, sest minu ike on mõnus ja minu koorem kerge." (Mt 11:25-30)

Loeme, et Jeesus on siiralt rõõmustanud Isa valiku ja usalduse üle ilmutada oma tarkust. Kellele siis? Neile kõigile, kes ei ole kvalifitsseritud omama seda inimarusaama süsteemis. Veelgi enam, Jeesus on valmis jagama Isa reaalsust kõigile, kes soovivad seda päriselt kogeda. Isa armastus on selleks loa andnud ja sellise lähedase suhte ainuesindajana on tal volitus antud selle jagamiseks.

Kes on need koormatud ja vaevatud?

Ralf Luther selgitab "Uue Testameni sõnaraamatus" : *"Jeesus mõtleb neid, kes edasi lohistavad jumalata jumalateenistuse koorma all. Jeesus näeb paljusid, kes ausalt võitlevad, et Jumala tahtmist täita ja kõiges Jumalale meelepärased olla. Kuid see on viljatu eneseväsitamine, kuna nende õpetajad on andnud neile küll palju eeskirju, ideaale ja õpetuslauseid, kuid ei ole neid juhtinud jõuallikatele, mille läbi jumalik elu saab tegelikult võimalikuks.*

Ta annab mitte ainult õppetust, ettekujutust, et Jumal annab sellele, kes Teda teenib, jõudu kõigeks heaks. Ta annab otsese eluühenduse taevase Isaga, mille läbi tuleb tõesti ja tuntavalt jõud ülevalt, nii et inimene kasvab võimeliseks täitma jumalikke ülesandeid. Paljude ja keeruliste kujutluste asemele Jumalast Ta toob Jumala ligiolemise."

Raamatus "Kristuse jälgedes" on **Thomas Kempis** kirja pannud: *"Mis aitab see, kui oskad Kolmainsuse üle õpetusest lähtudes vaielda, aga sul puudub alandlik meel, millega Kolmainsusele meeldida? Õpetatud sõnad ei tee inimest pühaks ega õiglaseks. Üksnes vooruslik kristlik elu teeb meid Jumalale meeldivaks. Meelsamini soovin tunda kahetsust oma südames kui seda alandlikku tunnet õpetlikult ära seletada osata. Kui tunneksid peast ka kogu Piiblit ja kõiki mõtteteadlaste ütlusi, ei aitaks see sind, kui sa Jumala armastust ja armu oma südames ei kanna."*

Jeesus on öelnud (Jh 14:6): **"Mina olen Tee, Tõde ja Elu, ükski ei saa Isa juurde muidu, kui minu kaudu."** Ometi tõdeb Ta: **"Te uurite pühi kirju, sest te arvate nendest saavat igavese elu – ja just need on, mis tunnistavad minust. Aga te ei taha tulla Minu juurde, et saada elu."** (Jh 5:40)

... ja sageli ei oska me Tema juurde minna. Vahel ka ei taha... - aga Tema ootab...

Jumal teab, et me läheme läbi "kasvuraskustest", kuid ta ei hülga meid. Küll aga võime elada isegi Temaga kõrvuti, tegelikult tundmata Teda ja Tema südant ning käitumisviise. Me oleme kõik erinevad ja see on suur rikkus. Me tuleme erinevates kohtadest, meil on erinevad kogemused ning me võime asjadest erinevalt aru saada. Jumal on aga seesama ja Ta ei muutu, kuid Ta soovib, et me võiks Teda just sellisena ka tunda.

Oleme ümbritsetud hingeldava maailmaga ja nendega, kes on kõigest väsinud. Inimesed on sisemiselt katki sisemiselt ja see on toonud kaasa omakorda tõsised välised probleemid. Tervis, suhted, ebakindlus, jne.....

Aastaid käisin isegi vaevatuna ühest kohast teise – koormat hoolikalt kaasas kandes ja jälgides, et midagi ära ei ununeks ega maha jääks, kuni jõudsin päriselt Temani. Temani, kes elab ja ilmutab tõelist Isa, kes on Armastus olles Kardetavalt Püha. Teades küll seda kirjakohta ning isegi teistele seda ellu kaasa andes, leidsin end sageli siiski kohas, kus kas pelgasin minna või püüdsin ise end korda teha, et siis minna... Jõudes Temani ja ägades koormakuhja alla näitas Ta, et Isa armastus on läbi Tema juba kõik lõpetanud. Nii hakkasin aimamisi mõistma, et midagi minu elus ei sünni, mida Tema ei teaks või ei lubaks. Et isegi Jeesus õppis seda suhet ja sõnakuulelikust kõiges, mis Tema ellu tuli. Et Temagi oli valikute ees, kas minna rääkima Isaga... Lugedes Pühakirjast näeme Tema usaldavat suhet Isa suhtes lõpuni. Ainult sellisest suhtest lähtuvalt sai ta kinnitada, et Ta ei tee midagi, mida Ta ei näe Isa ees

tegevat. **“...teod, mis Isa mulle on andnud täide viia, needsamad teod mida ma teen, tunnistavad minust, et Isa on mind läkitanud.”** (Jh 5:36)

Oma Loojat tunda ja Temaga taas koos käia – see ongi suurim kingitus, mis Isa poolt vormistatud läbi Jeesuse. Nii võime igal ajal ja igas kohas Tema juurde minna ainult sellega, mida Tema Poeg kuulekuses korda saatis. Nii kuulub ka kogu au vaid Temale. See Isa, keda Jeesus meile ilmutab, ei ole tujukas, vihane täiskasvanu, kes tahab eemal olla laste lärmakusest, kes vaatab ülevalt alla ja alavääristab – andes vihjamisi teada, et sinust ei saa nagunii kunagi asja. Ta ei ole selline, et tema ligiolus pead käima nagu “munakoortel” olles pinges ja otsides/valides sõnu, sest sa ei tea, milline ütlemine teda endast välja viib. Sa ei pea kartma eksimist hirmus hüljatuks jääda. Ei – Ta ei ole selline. Ta otsib suhet ja soovib sind korda teha, terviklikuks armastada. Tänapäeval on väga popp rääkida taaskasutusest ja mingil moel just sellisena näeb Jumal sinus uut potensiaali... Kuid see toimib ainult Temaga koos. Temas on vaid elu! Nii ta pakubki inimesele, kes valis aegade algul valesti ja sai Temast selle tõttu lahutatud – taas kokkusaamist Jeesuse kaudu. See on vaid Suur Armastus, kes on valmistanud sellise lahenduse. Ja ausalt, see on tegelikult just see, mida inimesed otsivad, aga valedest kohtadest. Sest selleks peab saama vaid lihtsaks lapseks, et minna kohtuma oma halastava Isaga. Ja see on lihtne kuigi tundub samas raske... Pöörduda Tema poole päriselt ja öelda “Palun aita!” - lubades ning usaldades Tal omal taevasel moel asju korraldama hakata.

Kes on õppinud isiklikult Temalt, neid võib ära tunda - nad on tasased ja südamelt alandlikud. Nad on hingamises ja elavad koos Hingamispäeva Isandaga.

Kuid endiselt kehtib see kutse veel kõigile, kes on otsimas rahu Jumalaga. Tulge minu juurde.... KÕIK!

Kallis Isa, Jeesuses, tulen Sinu ette just nüüd... meie Isa, Sinu tahe, Sinu riik... Sina ei ole nagu inimesed. Sa ei püüa meile muljet avaldada, Sa ei sunni kedagi, kuigi ka Sul on igatsused ja südamesoovid.... Sa lubad inimesel otsustada, valida ja ka selle sees oled Sa andnud nõu – vali elu! Sina oled elu! Ma imetlen Sind ja olen nii tänulik, et kuulun Sulle! Mina olen sageli hoolimatu, aga Sina ei ole. Tänan, et Sa õpetad mind. Kas mulle läheb korda teiste arvamus, hinnang, soov meelepärane olla? Ma luban Sinu Vaimul voolata, tuues esile õigel ajal õiged sõnas, tulles ise vahelt ära ja lubades Sul inimesi armastada, neid enda juurde kutsuda... Kõik on muutuses – Sina ei ole! Ma armastan Sind ja luban Sul end armastada!

Lapse viimine kirikusse rikub ta inimõigusi!

ÜRO Laste Õiguste Komitee hinnangul rikuvad vanemad, kes panevad oma lapsed kristlikesse koolidesse, kus nad peavad osalema jumalateenistustel, laste inimõigusi. 1991.a ÜRO poolt vastu võetud Lapse Õiguste Konventsiooni 14. artikli 1. punktis seisab: „Osalisriigid austavad lapse mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadust.” Värske ÜRO Laspe Õiguste Komitee raport väljendab muret, et Suurbritaannia lapsevanemad, kes panevad oma lapsed kristlikesse kooldiesse, kus toimuvad ühised jumalateenistused, rikuvad laste inimõigusi. Kui laps peab koolis osalema „täielikult või osaliselt kristliku iseloomuga” üritustel, siis on tegu lapse usuvabaduse ja inimõiguste rikkumisega. Konservatiiv David Borrowes kommenteerib aga antud kriitikat kui „naeruväärset” ja soovitab komiteel see raport tagasi panna pliiatsisse, kust see välja imeti.

Perry Noble on Ameerika ühe kiiremini kasvava kristliku koguduse, NewSpring, asutaja ja juht. Koos campustega koguneb pühapäeviti NewSpringi teenistustele umbes 26 000 inimest. Newspringi kogudusel on oluline roll 3D koguduse sünnil ja töötamisel. Artiklis *„4 Urgent Problems the Church Needs to Deal With!"* puudutab ta nelja valdkonda, mida peab kaasaegse koguduse jaoks eluliselt oluliseks. Kas ja kui palju esineb neid probleeme meie kogudustes? Järgnevad punktid põhinevad Perry Noble'i eelpool mainitud artiklil, mis on avaldatud *www.churchleaders.com*.

1. Me oleme vastamas küsimustele, mida keegi pole esitanud.

See on hea, kui saame debateerida ja argumenteerida teoloogilistel teemadel. See jätab meist asjaliku, tõsiseltvõetava ja intelligentse mulje. Tegelikkus on aga see, et inimesed meie ümber ei küsi viie olulise punkti kohta kalvinismis, kirikukogude või isegi mitte Jeesuse neitsist sündimise kohta. Nad küsivad hoopis „Miks mu elu on kokku varisemas?" või „Kuidas minna edasi teadmisega, et ma olen lapsena seksuaalselt kuritarvitatud?" või "Kuidas ma üksikemana suudan üles kasvatada oma lapsi?"

Vahel sukeldume kogudusena teoloogilistesse või ülevaimulikustamise ookeani, jättes tõelised küsimused ja tõelised abivajajad kaldale abitult järele vaatama. Aga seal kaldal on meie tõeline teenimine. me peame õppima kuulama ühiskonda, mitte pakkuma neile vastuseid küsimustele, mida keegi pole küsinudki.

2. Me kutsume laiskust „ehtsuseks".

Kogudus on Kristuse pruut – eraldatud Temale, pühitsetud Tema poolt ja armastatud Tema poolt. Meil on võimsad Jumala tõotused ja oleme täidetud Püha Vaimu väega. Peaksime koguduses tegema asju paremini kui tehakse seda Apple's, Disney's või Google's. See tähendab pühendunumalt, efektiivsemalt ja kvaliteetsemalt, kui mujal, sest „toode", mida esindame, on seda väärt. Maskeerime oma laiskust ja soovimatust panustada sageli vaimuliku retoorika taha. Räägime Püha Vaimu juhtimisest, mis otsekui vabastaks meid planeerimisest ja organiseerimisest. Räägime Vaimus liikumisest, mille taha pugedes pakume pooliku südamega antud ohvreid. Kui Jumal otsustas päästa inimkond patust, siis ei otsinud ta taevast mõnda tegevusetut inglit taeva „tagumisest nurgast", vaid Ta tuli ise. Ta andis parima. Samaga peaks vastama Tema järgijad.

3. Me tegeleme evangeeliumi kuulutamise asemel iseenese ülesehitamisega.

Me ei saa vastandada koguduse ülesehitamist evangelismile. Me ei saa vastandada jüngerlust ja evangeeliumi kuulutamist, sest iga jünger on evangelist. Me ei saa iial öelda, et tegeleme praegu koguduses jüngerdamisega, meil pole aega evangeeliumi kuulutamiseks. See on võimatu. Jüngerlus ja evangelism on ühe mündi kaks külge. Sageli on jüngerdamisele keskendumine seotud sellega, et kogudusel puudub kontakt kogukonnaga ja ei ole kedagi, kellele evangeeliumi kuulutada. Kogudus on muutunud olemasolevate kristlaste turvakoduks, kus püütakse olemasolevatelgi hing sees hoida. Kogudused, kes on kaotanud oma teraviku evangeeliumi kuulutamises, on määratud suremisele. Kogudus on esile kutsutud Jumala poolt evangeeliumi viimiseks maailmale. Iga konverents, iga piiblitund, iga ühine osadus, iga treening on selleks, et aidata kogudusel olla evangeelne.

4. Me oleme muutunud prohvetlikust poliitiliseks

Kristlastel on oma osa ühiskonnas ja poliitikas. Meil peavad kristlastena oleme poliitilised seisukohad. Meie osa on hääletada (kui sa seda ei tee, siis ära kunagi kritiseeri riigis toimuvat, sest sa pole oma osa andnud, et midagi muuta). Peame palvetama oma juhtide eest, nagu Piibel õpetab. Koguduse peamine eesmärk on kuulutada evangeeliumi, mitte propageerida mõne erakonna poliitilist ideed. Peame kuulutama Jumala sõnumit, Tema Sõna, Tema Tõde ja Tema Elu. Kogudused, kes on läinud voodisse koos mõne poliitilise partei või poliitikuga, leiavad hommikuti alati ennast üksi. Me ei tohi kogudusena kunagi kasutada platvormi, mille Jumal meile kogudusena on andnud, iseenda või kellegi teise agenda propageerimiseks.

49 hukkunut ja umbes sama palju vigastatuid. 12. juuni jääb Ameerika Ühendriikide ajalukku seni ajaloo ohvriterohkeima terrorirünnakuna pärast kaksiktornide hävitamist. Enne seda päeva oli lähiajaloo ohvriterohkeim tulistamine 2007. aastal, kui ühes Virgina koolis hukkus 32 inimest.

Orlando geiklubis veretöö korda saatnud ISISele truudust vandunud moslem tunnistati esimestes uudistes homofoobiks. Uudisagentuurid iseloomustasid terroristi inimesena, kes muutus väga närviliseks, kui juttu tuli homoseksuaalsusest. Massimeedia neelas ja levitas uudist kui „räiget rünnakut gei-kogukonna vastu" (T.H.Ilves). Briti saatkond heiskas Ameerika Ühendriikide lipu asemel (mis oleks loomulik, tahtes olla solidaarne leinavate Ameerika Ühendriikidega) poolde vardasse vikerkaare lipu. Mõne aja pärast selgus terroristi kohta uut infot. Nimelt oli mõrvar ise tihe geiklubi külastaja ja praktiseeriv homoseksuaal. Väidetava endise homosekusaalist armukese sõnul oli terroriakt **Omaar Mateen**i kättemaks HIV-i nakatumise eest. Seega muutusid uudised järjekordsest homofoobide rünnakust geide vastu lihtsaks valeks. Esimene versioon sobis lihtsalt meediale rohkem, sest geid peavad olema massimeedias alati kannatajad.

Massimeedia massimeediaks. Aga kuidas suhtume meie, kristlased, sellisesse sündmusesse? On neid, kes on leidnud sündmuse võimalusena öelda välja oma negatiivne suhtumine homoseksuaalsusse. Mitmed on nimetanud seda Jumala karistuseks homodele, nii nagu mitmed pidasid aastatetagust Tai tsunaamit Jumala kättemaksuks liiderlikele ja perverssetele Lääne - Euroopa pedofiilidele, kes seal seksuaalteenuseid ostmas ja otsimas käivad. On neid, kes kasutavad traagilist sündmust ära, andes ühiskonnale signaali: „See on Jumala karistus patule!", "Ma olen õnnelik, et on hakatud tapma perverte, mitte süütuid inimesi!", "Geide tulistamises pole midagi halba!", "Patused võeti maha patuga!", "Mees ei pea elama mehega, see on Jumala käsi!" Kujutad Sa ette pastorit, kes massimõrvale järgneval pühapäeval

kuulutab kantslist, et see oli väärt tegu. ainuke miinus asja juures oli see, et ta ei viinud oma tööd lõpule? Just nii kõneles üks Sacramento koguduse pastor.

Kas Sinagi hingasid kergendatult, kui kuulsid, et tegu oli homoklubiga? Kui jah, siis peame üle vaatama oma südame. Kas Jumala jaoks on vahet homosekusaalse ja heteroseksuaalse inimese kannatustel? Kas kellegi pisarad on tema jaoks vähem tähtsad? Kas kellegi lein on Jumala jaoks tühine? Aga meie jaoks? Kas heteroseksuaalist liiderdaja või igati tubli ja korraliku mittekristlase hukkumine on meie silmis traagilisem kui pedofiili või homoseksuaali hukkumine?

Jumala karistus? Jah, patt toob kaasa karistuse. Patu valimine on alati surma ja needuse valimine. Aga kas erinevad koolitulistmaised on olnud Jumala kättemaks? Kas kirikutulistamised on olnud Jumala kättemaks?

Kogudusel on suur oht, püüdes vastandada ennast meedia geipropagandale, hakata homoseksuaalseid inimesi põlgama, kuid Jeesus armastab neid ja kui Sina ei armasta, siis ei ole Sa Jeesuse jünger. Üks piinlikumaid jutlusi, mida olen pidanud kuulama, mõnitas geisid nendele iseloomulikku hääletooni ja käitumist imiteerides. Usun, et Jeesus poleks kunagi midagi sellist teinud. Jeesus rääkis tähendamissõna halastajast samaarlasest. Võib-olla oleme meie need, kes abivajajast mööda käime ja mõni homoseksuaal tuleb ja aitab. Samaarlane oli juutide jaoks põlatud. Keegi, kellega isegi ei räägitud. Või kui see abivajaja ise on homoseksuaal. Kas tema ei ole meie ligimene? Muidugi on. Ka see on, kes reede õhtul endal regulaarselt nina täis tõmbab või voodikaaslasi vahetab. Uuringud näitavad, et aina enamatel noortel on homoseksuaalseid kogemusi. Aina suurem hulk noori identifitseerib ennast maailma seksuaalsuse virr-varris homoseksuaalidena. Ja kõigil neil on vaimulikud vajadused. Noored sooritavad enesetappe, kuna nad ei saa hakkama oma seksuaalse orientatsiooni ja usuliste vajaduste ühendamisel. Nad mõistavad, et midagi on valesti, kuid nad ei leia abi ja mõistmist selle lahendamisel. Kas kogudused on selle põlvkonnaga tegelemiseks rohkem valmis, kui öelda lihtsalt, et homoseksuaalsus on patt ja sa pead meelt parandama?

Me kõik teame loosungit: „Armasta patust aga vihka pattu!" Nii ongi, kuid sageli ei ole seda kuigi kerge teha ja meie viha, põlgus ja hukkamõist suundub märkamatult inimesele. Sellistel puhkudel peame meelde tuletama, et meid pole kutsutud inimesi hukka mõistma. Meid on kutsutud lepitusametisse. Kuulutama võimalust saada lepitatud Jumalaga ja viia inimesteni Jumala muutvat väge. Ja siin ei ole vahet, kas keegi on

homoseksuaal või pornosõltlane. On ta alkohoolik või kibestunud tagarääkija. On ta valetaja või röövmõrvar. Kõik me vajame Jumala muutvat väge ja armu.

Koguduse hoiak ei saa olla – muutu ja tule siis kogudusse. Loobu oma eluviisist ja siis me armastame sind. Peame mõistma, et Jeesuse hoiak oli – tule ja mina muudan Sind. Kogudus on paik ebatäiuslikkuseks. Kogudus on paik, kus peaks armastust leidma iga inimene. Ja tänu Jumalale, et kogudus on paik, kus ei pea keegi endiseks jääma, vaid me võime saada muudetud Jumala väes.

Tulles artikli pealkirjas esitatud küsimuse juurde, on meil kõigil tõenäoliselt põhjust oma südamehoiak üle vaadata. Me ei pea lahjendama Jumala Sõna ega muutma Jumala standardeid selleks, et armastada ja hoolida tegelikult igast inimesest.

Kui mõni näeb positiivsena, et ligi 50 praktiseerivat homoseksuaali siit ilmast lahkus, siis Jumal näeb seda sellena, et neil 50-l inimesel puudub võimalus meeleparanduseks ja igavesest hukatusest pääsemiseks. Vaatamata sellele, et Ta andis oma Poja nende eest. Milliste silmadega näeme meie inimesi?

Õnneks ei ole eelpool väljatoodud suhtumised Orlando massitulistamisse siiski kristlaste seas valdavad.

Mida me saame kristlastena sarnastes olukordades teha?

1. Palveta
Ükskõik kes, ükskõik kuidas, ükskõik kui sageli sellised sündmused juhtuvad, meie esimene reaktsioon saab olla ainult palve.

2. Peatu
Kaasaegsed inimesed on sotsiaalvõrgustike inimesed, kus avaldatakse sageli läbiseedimata, ülekontrollimata ja emotsioonidest ajendatud mõtteid. Enne kui küsitakse Jumala käest ja enne kui uuritakse tagapõhja, postitatakse mõtted Facebooki või Twitterisse. Sellistel puhkudel on alati tark peatuda, püüda uurida olukordi erinevatest infoallikatest ning küsida nõu Jumala käest

3. Leina
See, kas tragöödias kannatanud mõtlevad sinuga sarnaselt, ei oma mingit tähtsust. Jumal kutsub meid üles nutma nutjate ja naerma naerjatega. Isegi, kui näeme kannatusi kannatajate enda valikute tulemusena, ei vähenda see nende lähedaste leina ja valu. Leina koos leinajatega.

4. Armasta
Taas ei ole määravad kannatajate ideoloogilised, religioossed või muud arusaamad. Ei ole tähtis, kui kaugel või lähedal inimene on Jumalale - armasta. Sinust erinevate inimeste armastamine ei ole kerge, kuid Jeesus tegi seda ja ta kutsub selleks üles ka meid.

5. Jaga lootust

Maailm on katki. Meie seas on palju kurjust ja valet. Patt ei ole kunagi midagi muud tootnud kui surma ja needust. Aga kõige selle keskel ja üle on hea Jumal. Ta heldus kestab igavesti. Ta on muutumatu. Ta ei tee meie eest valikuid, kuid jätab meile võimaluse muutuda. Võimaluse meeleparanduseks. Hukkunute jaoks on aeg ümber, kuid meil on täna lootus. Sarnased tragöödiad on alati jutlused mahajääjatele. Kui Jeesus rääkis kannatustest galilealaste seas, siis ta ütles, et galilealased ei olnud suuremad patused kui teised ning lisas sinna hoiatuse: "Kui te ei paranda meelt, siis hukkute nõndasamuti!"

Sarnastes olukordades tahaksime, et meil oleks kõik vastused. Kahjuks ei ole. Aga see, mida teha saame on hoolida, armastada, mõista ning kannataja ja leinaja kõrval olla.

Kallis Issand Jeesus, me tuleme Sinu ette. Me tuleme joostes, koos oma pisarate ja hirmudega. Koos oma viha, ahastuse, leina ja igatsustega. Me langeme sinu ligiolus ning teame, et Sa võtad meid vastu. Sina tead, mida tunneme ning Sina ainsana näed meie südamesügavusse, Sina ainsana oled võimeline tervendama ravimatud haavad ja andma lohutust lohutamatusesse. Me vajame Sinu halastust ja armu.

Eesti metodistid peagi raske valiku ees

10.-20. maini toimus Portlandi konverentsikeskuses (Oregon Convention Center) Ühendatud Metodisti Kiriku Peakonverents. Konverentsi teemaks oli **"Minge siis"** (Therefore Go) ja sellel osales ca 850 delegaati Euroopast, Aasiast, Aafrikast ja USAst. Eesti Metodisti kirikut esindasid **Tarmo Lilleoja** ja **Taavi Hollman**. Muuhulgas kerkis taas üles küsimus kiriku suhtumisest seksuaalvähemustesse. Peakonverentsile laekus palju ettepanekuid kirikukorra muutmiseks. Kuna ÜMK on selles küsimuses lõhenemise äärel, siis otsustati seekord hääletamised ära jätta ning moodustada Piiskoppide Nõukogu juhtimisel spetsiaalne komisjon, mis uurib ja vajadusel redigeerib järgmise kahe aasta jooksul kõiki kirikukorra punkte, mis puudutavad seksuaalsust. Selle töö tulemuste kinnitamiseks kutsutakse kokku erakorraline peakonverents aastal 2018 või 2019. Vähemalt seniks jääb ÜMK seisukoht selles küsimuses traditsiooniliselt konservatiivseks. Otsus võeti vastu väikese häälteenamusega. Seega säilitati juriidiliselt kiriku ühtsus. Hiljemalt 2019.a peab aga EMK otsustama, kuidas edasi kui ülemailmne Metodisti Kirik võtab vastu otsuse tunnustada samasoolisi paare ning hakata neid kiriklikult laulatama.

MEIE USUME...

et kõik on patused

Sarjas "Meie usume..." käsitleme koguduse usutunnistuses välja toodud punkte. Vaata www.misjonikogudus.com

MEIE USUME.. kõikide inimeste universaalset patusust, alates pattulangemisest, mis lahutab inimese Jumalast.

Mõni aasta tagasi küsis üks meie teenistusi külastav naisterahvas, et miks me räägime nii palju patust ja sellest, et me oleme patused. Ta oli veendunud, et inimesed vajaksid rohkem lohutust nende rasketes olukordades, mitte teadmist sellest, et nad on patused. See on nii inimlik ja loomulik suhtumine. Me tahaksime lohutust, me tahaksime abi oma hetke olukorras, me tahaksime õnnistust ja kordaminekut. Seda tahab ka Jumal, kuid Jumal näeb sügavamale kui meie. Nimelt näeb Ta seda, et meie probleemide põhjus ei ole hetkeline ebaõnn, probleemne iseloom, rasked olukorrad või Eesti valitsus. Jumal mõistab, et kõikide meie probleemide sügavaim põhjus on see, et me oleme patused ja lahendamata patu küsimust tegeleksime me inimese elus piltlikult öeldes ainult laiba lõhnastamisega. Just sellega tegelevad erinevad religioossed ja mittereligioossed eneseabi õpetused. Piibel räägib meile sellest, et me oleme patused, et me oleme väärt Jumala karistust ning näitab ka sellest paratamatusest väljapääsu tee.

Mis on patt?

Lihtsustatult on patt igasugune ülekohus, mida inimene korda saadab nii tahtlikult kui tahtmata ja teadlikult kui teadamata. Sellist ülekohut võime teha Jumala, kaasinimese ehk ligimese ja lõpuks iseneenda kui Jumala loomingu vastu. Pattu on ka kirjeldatud Jumalale seljakeeramisena kui inimese isekuse ja egoismi väljendust. Inimene, kes kinnitab, et ta eksib harva ning ei tee üldse pattu, mistõttu pole tal ka näiteks pihil midagi üles tunnistada või andeks paluda, esindab kõige ilmekamal viisil Jumalale seljakeeramist.

Kõikidele inimestele omast kalduvust valida kurjus nimetatakse alg- ehk pärispatuks. Selle viljadeks on erinevad kurjad mõtted, halvad teod ja sõnad ning heade tegude hooletusse jätmine.

Patt kahjustab, lõhub ja hävitab elu. Näiteid võib leida enda ja teiste inimeste elust. Tänapäeva inimese tõeline olukord ilmneb Jumala kümne käsu valgel.

Piibli järgi on iga inimene patune. Mitte keegi meist ei saa patustamist ja patu tagajärgesid vältida. Patt lahutab meid Jumalast ja Tema pühadusest. Kõige raskem patu tagajärg on surm ja igavene lahusolu Jumalast. Paraku ei saa inimene ise pattu ja selle tagajärgesid Jumala ees lepitada. Ainult Jumal saab meid aidata.

See Jumala õigus, mis tuleb Jeesusesse Kristusesse uskumise kaudu kõigile, kes usuvad. Siin ei ole erinevust, sest kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest ning mõistetakse õigeks tema armust päris muidu, lunastuse kaudu, mis on Kristuses Jeesuses. (Rm 3:22-24)

Kui Jumal puudutab patu teemat, siis ei peatu Ta kunagi seal, et me oleme patused. Jumala sõnum läbi Piibli on olnud see, et me oleme Jumala aust ilma, me oleme küll väärt karistust, kuid Ta saatis meie asemel karistust kandma oma poja Jeesuse Kristuse. Tema surmaga sai kinni makstud meie pattude karistus. Kohtuniku haamer langes ja kõlas: **„See on lõpetatud!”** Jumal oli kinkinud inimkonnale päästetee, mida ei saa keegi oma tegude ja tublidusega välja teenida. Seda saab ainult usu kaudu vastu võtta.

Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu. Jumal ei ole ju läkitanud oma Poega maailma, et ta kohut mõistaks maailma üle, vaid et maailm tema läbi päästetaks. (Jh 3:16-17)

Kuigi iga inimene on oma loomuselt patune ja väärt igavest hukatust, ei hukku inimesed mitte nende tehtud pattude tõttu vaid uskmatuse tõttu. Hukkuvad need, kes ei usu Jeesus lunastusse ja loobuvad seetõttu uskumast Jumala armu.

Patt on Jumala au mitte austamine,
Jumala pühaduse mitte arvestamine,
Jumala suuruse mitte imetlemine,
Jumala väe mitte kiitmine,
Jumala tõe mitte taotlemine,
Jumala tarkusest mitte lugupidamine,
Jumala ilu mitte kalliks pidamine,
Jumala headuse mitte nautimine,
Jumala ustavuse mitte usaldamine,
Jumala käskudele mitte kuuletumine,
Jumala õiglusega mitte arvestamine,
Jumala viha mitte kartmine,
Jumala armu mitte kalliks pidamine,
Jumala ligiolu mitte hindamine,
Jumala isiku mitte armastamine.
See on Patt.

John Piper

Kasvava koguduse karakteristika

Oleme eelmistes numbrites toonud esile neli kasvavale kogudusele iseloomulikku karakteristikat: sisemine tervis (terved suhted), mõistmine, et Jumala riik väärib parima andmist, innukus ning tõde, et Jumala erilise töö teevad ära täiesti tavalised inimesed ehk igaüks meist. Tänane karakteristikaks on evangelism.

Hea sõnumi kuulutus on üks koguduse tegevuse ja olemuse olulisematest aspektidest. Üks vähestest väga konkreetsetest juhistest, mis Jeesus kogudusele jättis, oli Suur Misjonikäsk: **„Minge kõike maailma, kuulutage evangeeliumi kogu loodule!" (Mk 16:15)** Kui me päris korrektsed Jeesuse läkituse elluviijad oleksime, siis peaks meie koduaia põõsad, metsas kasvavad puud, metsloomad ja meres ujuvad kaladki koguduse rõõmusõnumist osa saama. Igal juhul ei saa evangeeliumi kuulutamise olulisust ükski kogudus üle hinnata. See on töö, mis ei lõpe kunagi. Seni kuni on kogudus, kuulutatakse ka evangeeliumi. Ja senikaua kuni kogudus tahab kasvada ja elada, niikaua peab kuulutama evangeeliumi. Ühelgi kristlasel ja kogudusel ei ole ühtegi vettpidavat põhjendust sellele, kui nad pole evangeelsed.

Turundus või evangelism?

Mis on koguduse turundamise ja evangelismi vahe? Lihtsalt öeldes on turundus inimestele teadaandmine, et meie kogudus on olemas ja me teeme selliseid asju. See ei ole aga veel evangelism. Evangelism annab teada, et Jeesus on olemas, et Ta on elav ja et inimesed vajavad suhet Temaga. Nii on juhtunud, et kaasaegsetel kogudustel on sageli turundusplaan ja -praktika, aga puudub evangelismiplaan ning töö selle suunas. Kõige hullem variant on see, kui turundust peetaksegi evangelismiks. Piibel ei räägi koguduse turundamisest vaid jüngrite tegemisest. Samas tuleb aru anda, et tänapäeva ühiskonnas on oluline ka koguduse turundamine (veebileht, kohalolek kogukonnas ja kohalikus meedias...). Ma usun, et meie koguduste suur väljakutse on täna see, kuidas olla paremad evangeeliumi kuulutajad.

Meile endile või välja suunatud evangelism?

Aeg-ajalt on meil kiusatus osta kellelegi sünnipäevaks midagi, mis meeldib meile endile. Mõtlemata, kas see on ka sünnipäevalapse jaoks tähendusrikas. Nii võime ka kogudusena püüda evangeeliumi kuulutada moel, mis on meile vastuvõetav ja põnev, kuid ei kõneta ühiskonda. Võime vastata küsimustele, mida keegi pole küsinud. Sellisel juhul on kaks võimalust: kas süüdistame maailma nende pimeduses ja jätkame samal moel või korrigeerime ennast ning otsime teid ja viise, kuidas rõõmusõnumiga Jeesusest inimesteni jõuda.

"*Koguduse kasvu üheks võtmeks on suunata oma evangeelsed pingutused vastavalt mittekristlaste küsimustele ja vajadustele. Selline „vajadustele suunatud" lähenemisviis erineb „manipulatiivsetest program-midest", kus vajadustele orienteerituse puudumine tuleb kompenseerida mittekristlastele avaldatud survega." (C.A.Schwartz „Koguduse loomulik kasv")*

Isiklik või krusaadide ning suurürituste evangelism?

On kogudusi ja õpetajaid, kes rõhutavad väga isiklikku evangelismi ja teised, kes hindavad n-ö "suurt noota" ehk massievangelismi suurürituste kaudu. Tõenäoliselt on mõlemat vaja. me teame nii neid, kes on päästetud saanud või usust huvituma hakanud mõnel evangeelsel krusaadil, tänava-evangelismi kaudu või mõne hea sõbra käest. Evangelisatsiooni kampaaniad ja suurüritused ei kanna aga palju vilja, kui pole neid, kes inimesi isiklikult sinna kutsuks. Inimesed tulevad reeglina siis, kui nad on kogenud kutsujapoolset usaldusväärset ja hoolivat suhtumist. Kuigi isiklik evangelism on väga oluline, on vajalikud ka suured teenistused ja evangeelsed üritused, kus mitte-kristlane näeb koguduse ja Jumala rahva koosolemise tegelikkust ja kus toimivad teatud protsessid, mis ei toimi isiklikus evangelismis. Suurematel üritustel on lihtsam ka mitmeid isiklikke otsuseid teha.

Evangelism on kogu koguduse vastutus

Üldtuntud tõde on see, et karjane ei sünnita lambatallesid. Ikka lambad. Nii on ka kogudusega. Pastor ei ole see, kelle poole vaadata, kui koguduses ei ole kasvu. Tuleb vaadata peeglisse ja küsida, mida mina olen selleks teinud, et inimesi jüngerdada ja et inimesi teenistusele kutsuda? Loomulikult peab ka pastor peeglisse vaatama ja küsima, kuidas saaksin koguduses tuua esile õhkkonna ja atmosfääri, mis innustab koguduseliikmeid olema rohkem misjonaalsed?

Kogudus peab kindlaks tegema evangelismianni ja -kutsega liikmed.

Meie kõigi elu peab olema evangeelne, aga ainult mõned meist on evangelisti anniga. Kõik ei ole kutsutud tänavatele inimestele Jeesusest rääkima. Aga mõned on. Kõik ei ole kutsutud otsima aina uusi ja uusi kontakte, et neile Jeesusest rääkida. Kõik ei pea evangeelsetel teenistustel jutlustama ja tunnistama, aga mõni peab. Vaid teatud inimestel on eriline evangeeliumi kuulutamise kutse, and ja varustus. Nii nagu on haigete pärast palvetamisega. Meid kõiki on kutsutud seda teatud piirini tegema, kuid on eriline tervendamise and, mis on vaid mõndadel, mitte kõigil. Need inimesed tuleb koguduses n-ö „märgistada", neid varustada, treenida, rakendada ja välja läkitada.

Venemaa Evangeeliumi Usu Kristlaste Ühinenud Liit (VEUKÜL) pöördus kristlaste poole üleskutsega paastuks ja palveks 29.06 – 01.07. Üleskutse põhjuseks on seaduseelnõu, mis muudaks evangeeliumi kuulutamise Venemaal äärmiselt keeruliseks ning viiks evangeelsed kristlased veel raskematesse oludesse kui nõukogude ajal.

Nimelt kehtestab uus vastuvõttu ootav järelvalve ja terrorismivastane seadus riigi kõige usuvaenulikumaid piiranguid pärast Nõukogude Liidu lagunemist. Oma usu jagamiseks peab taotlema valitsuselt spetsiaalse loa ja seda tohib teha ainult Venemaal registreeritud usuorganisatsioon. Evangeliseerida tohib aga ainult kirikutes ja teistes pühakodades. Piirangud kehtivad ka interneti ja kodude kohta.

27.juunil toimus Moskvas Venemaa Protestantlike Kirikute Konsultatsiooninõukogu (VPKK) istung, kus võeti vastu rida otsuseid. Istungil kuulutada välja kõigis VEUKÜL kirikutes spetsiaalne kolmepäevane palve ja paast 29.06 - 01.07, paludes selle eest, et Jumal annaks tarkust ja juhtimist Venemaa presidendile otsuse vastuvõtmisel käesoleva seaduse suhtes. Kutsuti üles ühiseks palveks, et seadus ei saaks allkirjastatud. **„Kuninga süda on Jehoova käes nagu veeojad: tema juhib seda, kuhu ta iganes tahab!“ (Õp.21:1) „… õige inimese vägev palve suudab palju.“ Jk.5:16.** Paluti organiseerida kiire abi usklikele erinevates Venemaa linnades ja regioonides, et inimesed saaksid oma meelsust näidata, saates vastavad kirjad Vene Föderatsiooni presidendi leheküljele. Nii plaanitakse teele saata kümneid tuhandeid pöördumisi.

Endine kogudusterajaja Moskvas ja Euraasia Misjoni president **Sergei Rakhuba** ütles Christianity Todayle, et enamus evangelikaale seitsmest erinevast denominatsioonist on oma muret väljendanud. Rakhuba sõnul kutsuvad Venemaa evangeelsete koguduste juhid maailma kristlasi palvetama, et Jumal sekkuks oma imega sellesse protsessi ja Vladimir Putin ei laseks sellel seadusel jõustuda.

„Kui kõne all olev seadus vastu võetakse, siis muutub usuline olukord Venemaal väga keeruliseks. Paljud krisltased peavad Venemaalt lahkuma ning paljud jäävad oma usu tõttu repressioonide alla,” kirjutas Seitsmenda Päeva Adventistide Euro-Aasia piirkonna pressiesindaja **Oleg Gontšarov**.

Religioossete ja rahvuslike teemade ekspert **Frank Goble** ütleb, et seaduse sihtmärgiks on kõik kirikud väljaspool Vene Õigeusu kirikut. Seaduse järgi ei tohi etnilisi venelasi ükski teine kogudus peale õigeusu kiriku „evangeliseerida”. Vene rahvuslik identiteet on jätkuvalt tugevalt seotud just ortodoksi kirikuga. Õigeusu kirikul on oluline roll Putini dirigeeritud vene natsionalismil. Kõik, mis seda ohustab, olgu need siis evangeelsed protestandid või kedagi muud, tuleb piirangutega vaikima sundida.

Evangeelsete kristlaste poolt kirjutatud petitsioonis seisab muuhulgas: „Kohustus, et iga usklik peab omama oma usu jagamiseks spetsiaalset luba valitsuselt ning keeld vaimulikku kirjandust levitada või käsitleda väljaspool jumalateenistuste pidamiseks mõeldud ruume, ei ole mitte ainult absurdne, vaid see loob soodsa pinnase massilisteks kristlaste tagakiusamisteks ja vägivallaks nende suhtes. Nõukogudeaegne ajalugu meenutab meile, kui palju on erineva usutunnistusega inimesi Jumala Sõna kuulutamise eest tagakiusatud. See seadus viib meid tagasi häbiväärsesse minevikku."

Stalini aegsed piirangud, mis keelasid väljaspool kirikuid Jumala Sõna jagamise ja laste- ning noortetöö, kehtisid kuni Nõukogude Liidu lagunemiseni. Kuigi juba siis vaatas valitsus seadusele „läbi sõrmede”. Plaanitava seaduse valguses küsivad mitmed, et kas valitsus hakkab nüüd jälgima ka kristlike perede kodust vaimulikku tegevust.

Kui seadus jõustuks, peab iga seaduse vastu eksinu tasuma 780 dollarilise trahvi. Organisatsioonidele on trahv 15 500 dollarit.

Venemaa on juba 2012.a alates survestanud ja välja saatnud maalt nö „välismaiseid agente”. Sergei Rakhuba ütleb, et neil oli Moskvas kontor, mida jagati 24 misjoniorganisatsiooniga. Nüüd pole seal enam ühtegi välismaist organisatsiooni. Neile ei anta lihtsalt enam luba uuesti ennast registreerida. Misjonärid ei pääse tagasi Venemaale, kuna neile ei anta enam viisasid.

Rakhuba sõnul on Venemaa kristlased olnud enne nö „põrandaalused” ja nad on valmis olema seda ka nüüd. „See seadus ei peata meid Jumalat teenimast ja oma usku jagamast. Suur Misjonikäsk ei ole antud ainult headeks aegadeks!”

Ühineme Venemaa krisltastega paastus ja palves, et Jumal võiks sekkuda ning seda seadust ei võetaks vastu sellisel kujul ja evangeeliumi kuulutamine Venemaal võiks jätkuda.

Kui seadus jõustuks loetaks iga usuteemalist vestlust mittekristlasega misjonitööks, keelatud on kutsuda inimesi teenistustele ja koduosadustesse ja keelatud oleks jüngerlus ja igasugune usu levitamine.

Astrid Nõlvaku
folgihõnguline lugu

Mõnda aega tundis kristlik ringkond Sind Agnes Böningu (Pulk) toreda ja kuulsa õena. Kuidas ja millal tulid Sa Jumala juurde?

Minu teekond Jumalaga algas tegelikult juba väga varakult. Kuulsin Jumalast siis, kui lapsena Pärnus Immaanueli koguduses jõuluteenistustel käisime ning hiljem läksin pühapäevakooli. Siiski, kuna olin väike, ei osanud kõike veel teadvustada ja mõned asjad ajasid naerma, mõned tekitasid küsimusi. Teismelisena liitusin Pärnu Elusõna Kogudusega ja seal sain tugevalt puudutatud, aga siis tuli "Estonia" hukk ja tekkisid küsimused, millele ükski vastus sel ajal ei tundunud ammendav. Jäin kirikust eemale ning uuesti tulin Jumala juurde läbi misjonilaagri aastal 2006, kus kogesin väga sügavalt Jumala armastust minu vastu. 2007. aastal liitusin Oleviste Kogudusega ja olen Oleviste liige siiamaani. Arvan, et kindlasti on minu Jumala juurde tulekule kaasa aidanud ka eestpalved, sest ilma nendeta ning ilma isikliku vaimuliku kogemuseta oleks minu tulemine veel pikalt kestnud, kuna olen loomult põikpäine ning väga kergelt uusi asju vastu ei võta. Olen väga tänulik, et Jumal on jaksanud minuga kannatlik olla ja tunnen, et õppimine ning lihvimine kestab jätkuvalt. Oma elu pealt näen, et kristlaseks saades ning päriselt oma suu ja südamega tunnistades, et Jeesus Kristus on Sinu päästja, alles väljakutsed algavad.

Eestimaa tunneb Sind folkmuusiku ja muidugi Hiiu Folgi korraldajana. Mis viis Sind folkmuusika juurde?

Folkmuusika juurde suunasid mind vanemad, kes armastasid väga rahvamuusikat ning koos ema ja isaga käisime õe Agnesega väiksena tihti kontsertidel ja rahvalikel tantsupidudel. Ema ja isa õpetasid meid rahvalikke tantse tantsima. Tantsisime koos vanematega ka kodus tihti rahvamuusika järgi. Lisaks laulsime alati perega sünnipäevadel ja pere koosviibimistel. See kõik süstis meisse armastust rahvamuusika vastu. Ema suunas meid juba väiksena folklooriringi ning kannelt õppima. Lisaks meeldis mulle väga Väikeste Lõõtspillide Ühing ja see kuidas nad laulsid. Vanaema juures kuulsime nende harjutamist mõnel korral, sest **Marko Matvere** on mu tädipoeg. Mulle hakkas see kõik meeldima. Laulsin ja mängisin kodus kogu aeg pilli ning tegin ise laule. Seepärast tundus muusikaga jätkamine loomulik valik.

Oma elu pealt näen, et kristlaseks saades ning päriselt oma suu ja südamega tunnistades, et Jeesus Kristus on Sinu päästja, alles väljakutsed algavad.

Mis on Sind motiveerinud juba üle 10 aasta Hiiu Folki korraldama?

Olen vist seda tüüpi inimene, et kui midagi on ette võetud, siis tahaks pidevalt liikuda sellega edasi ja teha seda veel paremini. Ideed ei lõppe ning nii see jätkub aastast aastasse. Eks on ka palju raskuseid ette tulnud ja eelkõige seetõttu, et ma pole nõus tegema kvaliteedis hinnaalandust ning see tähendab, et majanduslikult on päris raske sellist festivali korraldada. Minu jaoks see majanduslikult väga mõistlik ei ole, aga näen selle vajalikkust ja majanduslikku kasu Hiiumaa jaoks ja seepärast teengi. Leian ka, et rahvamuusikat ja ühistegevusi on inimestele vaja, et kogukonda liita ning mitte ära unustada oma minevikku ning oma juuri. Parem on teada, kust me tuleme ja miks me sellised oleme ehk siis teada oma ajalugu. Nii saab sellest õppida ja mõista inimesi ning valikuid, mis on olnud enne meid ja läbi selle ehk teha paremaid valikuid tänases päevas.

Kas suhtumine sellesse, et festival on alkoholivaba, on muutunud? Lugesin, et äsja tõi maavanem Riho Rahuoja Hiiu Folki teistelegi üritustele eeskujuks.

Seda on tore kuulda! Olen Eesti meediast varemgi näinud, et Hiiu Folki on teistele eeskujuks toodud. See teeb tõesti palju rõõmu, sest see näitab, et midagi inimeste suhtumises on hakanud muutuma. Mulle näib, et mida aeg edasi, seda rohkem hakatakse aru saama, mis on tõelised väärtused ning inimesed julgevad rohkem ka ise olla, ilma et oleks vaja alkoholipudelit mille taha enda olemust peita. Folgi külastajatest on paljud öelnud mulle pärast festivali, et siit festivalilt ära minnes on puhtam tunne. See teeb rõõmu. Loodan, et see tunne annab julgust neile inimestele ka ise selliseid ettevõtmisi teha, kus alkoholi ei pakuta.

Liigute küll palju ringi aga olete juba aastaid abikaasa Raineriga identifitseerinud hiidlastena. Olete ka oma kodu rajamas. Miks Hiiumaa? Kas Hiiumaal on midagi erilist?

Hiidlasteks me kumbki Raineriga end siiski ei nimeta, aga Hiiumaad armastame väga. Hiiumaa on eriline ja poeb südamesse. Seepärast rajame siia ka oma kodu. Siin on rahu ja puhas õhk. See on nagu väike paradiisisaar, kus on alles veel palju elusat ja inimeste poolt rikkumata loodust.

Kas ja kuidas olete seotud kohaliku koguduseeluga?

Kahjuks eriti ei ole. Mina tunnen sellest rohkem puudust ja püüan võimalusel käia Tallinnas Oleviste koguduses ning vahel ka Hiiumaa kirikutes. Enamasti kuulame teenistusi raadiost. Kuna elutempo on väga tihe ning seoses õppimisega Tallinnas Muusika- ja teatriakadeemias, kus viibin esmas-päevast reedeni ning seoses tundidega Käina Kaunite Kunstide Koolis, mida teen laupäeviti Hiiumaal, on mul ainsaks vabaks päevaks pühapäev, et olla koos oma abikaasaga ning aidata veidi ka maja ehituse juures. Lisaks on see päev see, mille jooksul pean jõudma oma õppimised ära õppida, et esmaspäeval taas koolis uuele nädalale vastu minna. Kui veel perest keegi Hiiumaale külla tuleb, siis on see ainus päev, et olla koos oma lähedastega. Eks see kõik on mõjutanud, et olen kirikusse kohale jõudnud vähem.

Sul on taas ees üks väljakutse. Oled sõitnud kuuks ajaks päris kaugele õppima. Kas jätkuvalt folk?

Jah, olen kuu aega Hiinas, Shanghai Konservatooriumis, kus õpin Hiina traditsioonilist instrumenti, nimega guqin. Lisaks veel Hiina kultuuri ja traditsioone, nii et, võib vist öelda küll, et folk. Shanghai Konservatooriumist saan ka kompositsioonitunde, mille üle olen üliõnnelik. Neid annab üks külalisõppejõud ja helilooja Viinist. See kõik on väga põnev ning inspireeriv ja tunnen, et see aeg on mulle praegu antud kui kingitus. Eriti rõõmus olen, et võin siin olla koos oma abikaasaga.

12. korda toimuv Hiiu Folk on aastate jooksul saanud mitmeid äramärkimisi ja auhindasid. 2009.a valiti üritus Karskusliidu Aasta Tegijaks ja Hiiumaa Kultuuripärliks. 2015.a sai Hiiu Folk Eesti kõige peresõbralikuma festivali tiitli.

Käesoleval aastal toimub
Hiiu Folk 14.-17. juulini

Saage täis Vaimu, lauldes omavahel psalme, hümne ja vaimulikke laule, lauldes ja pilli mängides kogu oma südamega Issandale, tänades alati Jumalat ja Isa meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel.

Ef 5:18-20

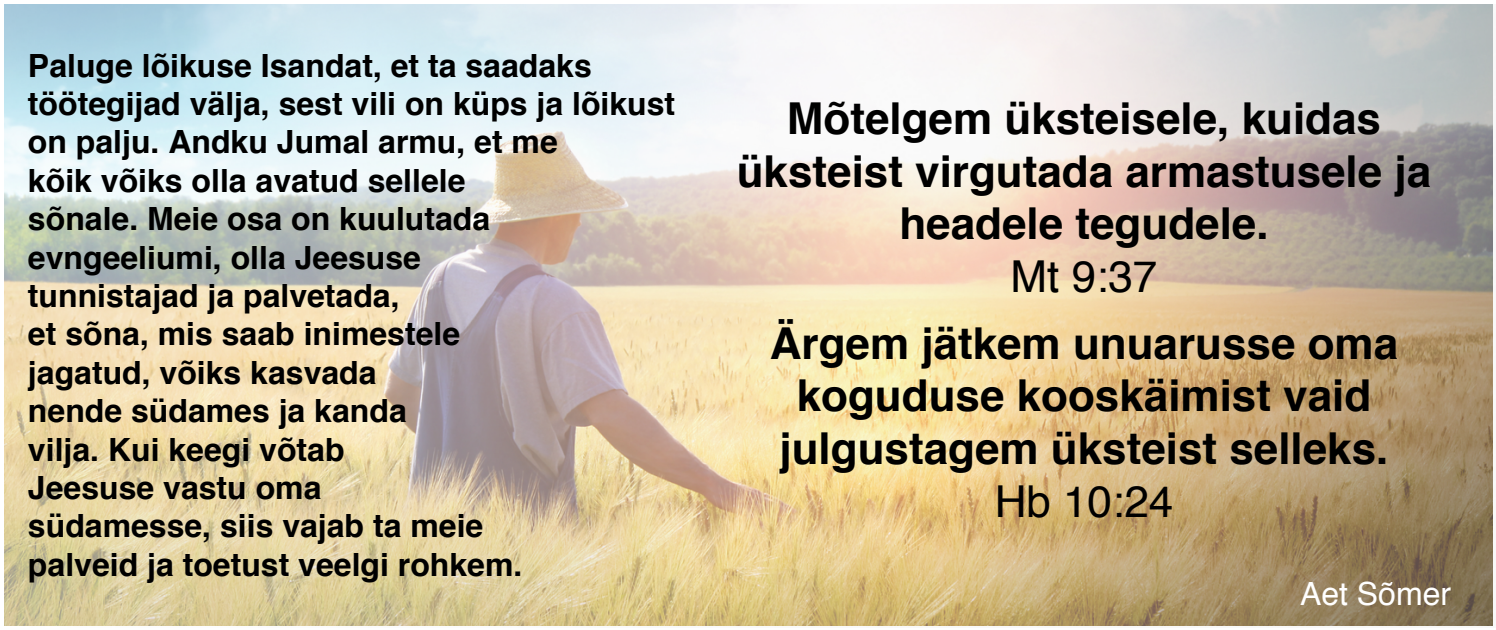

Paluge lõikuse Isandat, et ta saadaks töötegijad välja, sest vili on küps ja lõikust on palju. Andku Jumal armu, et me kõik võiks olla avatud sellele sõnale. Meie osa on kuulutada evngeeliumi, olla Jeesuse tunnistajad ja palvetada, et sõna, mis saab inimestele jagatud, võiks kasvada nende südames ja kanda vilja. Kui keegi võtab Jeesuse vastu oma südamesse, siis vajab ta meie palveid ja toetust veelgi rohkem.

Mõtelgem üksteisele, kuidas üksteist virgutada armastusele ja headele tegudele.
Mt 9:37

Ärgem jätkem unuarusse oma koguduse kooskäimist vaid julgustagem üksteist selleks.
Hb 10:24

Aet Sõmer

KASVAV KOGUDUS	HÄÄBUV KOGUDUS
Koguduse peamine eesmärk on jõuda kadunuteni.	Kadunuteni jõudmine piirdub kaks korda aastas hea jutluse teema valimisega.
Kõik koguduse liikmed mõistavad oma isiklikku vastutust olla aktiivne ja on ühel või teisel moel haaratud koguduse töösse.	Koguduse suhtumine: „Miks mina pean seda tegema. Pastor saab ju palka?!”
Koguduse tegevuse kese ei ole kogudusehoone.	Kogudus loodab kõnetada kogukonda näides edukatena ja omades ilusat kirikut.
Kogudus varustab üksikliikmeid nende andides kasvamises ja rakendamises	Kogudus ei treeni oma liikmeid inimesteni jõudmiseks.
Koguduseliikmeid julgustatakse kandma kaasas oma Piibleid ja tegema märkmeid.	Piibli koht on kodus riiulil.
Fokusseeritakse Jumala tööle.	Fookuses on probleemid või õpetuslikud vastuolud.
Väikeste laste hääl on teretulnud.	Kirikus peab olema vaikne nagu hauas
Suhete keskmes on armastus ja andestus.	Koguduseliikmete elu iseloomustab keelepeks, süüdistamine ja nääklemine.
Koguduses on palju rõõmsad annetajad ja kümnise maksjaid.	Korjanduskarpi antakse ülejääke.
Peetakse oluliseks moraalset puhtust.	Patt, abielurikkumine, kompromissid maailmaga on vaikiv norm.
Kogudus on koguduseliikmed, mitte ainult pastor	Kogudus koosneb pastorist ja kuulajatest.
Teenistustel osalemine on koguduseliikmete jaoks oluline.	Jumalateenistusele jõutakse, kui aega muust üle jääb.
Kogudus sirutub kogudusehoonest välja maailma poole.	Väljasirutumise asemel oodatakse, et inimesed kirikusse tuleksid.
Kogudus koosneb Inimeste püüdjatest	Inimeste püüdmise asemel tegeletakse akvaariumi puhastamisega.
Kogudus elab ja räägib usus	Koguduseliikmete kõnes ja elus on palju uskmatust ja vaimulikku pimedust
Tomib tegelik liikmete arvu kasv	Liikmete vähenemine, sest vanad surevad
	Steve Rudd

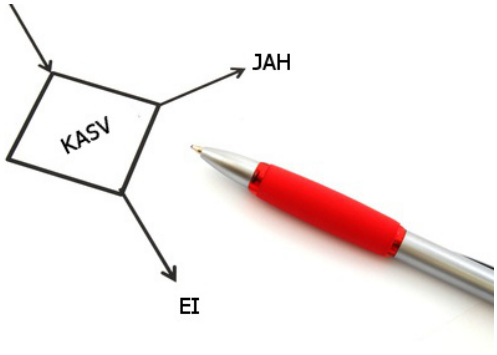

Tema on see, kes on pannud mõned APOSTLEIKS
ja mõned PROHVETEIKS
ja mõned EVANGELISTIDEKS,
mõned KARJASEIKS ja ÕPETAJAIKS,
et pühi inimesi valmistada abistamistööle
Kristuse ihu ülesehitamiseks.
Ef 4:11-12

Pilte Misjonikoguduse jaanitulelt (Josef Cernotik)

Jumal on minu Päike (Jaana Jaanus)

Olin palves. Mere ääres paadisillal. Vara hommikul.
Päike paistis eredalt. Langesin põlvili laudisele.
Näoga päikese poole. Peast käis läbi mõte: olen nagu moslem või hindu – kummardan päikest.
Moslem kummardab päikese suunas, budist kummardab päikese suunas, maausuline kummardab päikese suunas.
Aga kui ma pööran selja päikesele? Sest Jumal on minu päike.
Ja ma pöörasingi. Sest Jumal on kõikjal minu ümber, ükskõik mis pidi ma olen.
Päike soojendas mõnusalt selga. Kummardusin oma Jumala ees silmili maha.
Laudisel olid praod sees. Üks pragu minu põlve juures oli täpipealt väikese kaelas kantava risti kujuline.
Ma polnud seda seal kunagi varem märganud. See oli nii pisike, võib olla ma polnud varem nii sügavalt kummardunud.
Rist minu põlve juures oli õiget pidi, kui ma olin seljaga päikese poole. Sest **Jumal on minu päike**.

KRISTLIK PERELAAGER

MISSION POSSIBLE

VÕIMALIK MISSIOON 2016

28.–30. juuli Kõpu koolis

28.-30. juuli 2016 toimub Hiiumaal Kõpus kristlik koguperelaager "Võimalik missioon". Hulk põnevaid tegevusi, mängud, laulud, lõkkeõhtud mõnusas seltskonnas, maitsvad söögid pealekauba. Tule ise või kogu perega ja võta sõbrad kaasa. Lisainfo telefoni teel **5285546** (Aet Sõmer) või e-mailiga **jaana.jaanus@gmail.com**

Laagri internetileht on avatud alates esmaspäevast 4. juulist aadressil

peremissioon.simplesite.com

10. juulil Hiiumaa Kristlikus Misjonikoguduses külas

PEETER ja KADRI RÄNK

Juuli ja augusti jumalateenistused:

3.07 - Jutlustab Veikko Võsu (Valguse Tee Vabakogudus)

10.07 - Peeter ja Kadri Ränk (EKNK Orissaare kogudus)

17.07 - Juhatab Madis Roosimaa / Ülistus Margit Rehepap

24.07 - Juhatab Madis Roosimaa

31.07 - Jumalateenistus Kiduspäe palvelas
(Kärdlas teenistust ei ole!)

7.08 - Tänujumalateenistus leivamurdmisega

14.08 - Juhatab Arvis Vaher

21.08 - Külas Tanel ja Katrin Usin

28.08 - Juhatab Timo Lige

Palveteenistused toimuvad Kärdlas ja Viskoosas teisipäeviti kell 19, Lõuna-Hiiumaal kolmapäeviti kell 18. Täpsemalt jälgi infot www.misjonikogudus.com

Juuli ja augusti kirjakohad:

ABI RASKUSTES

3.07-9.07 - Ps 37:24-33 / Ii 5:19

10.07-16.07 - Ps 37:34-39 / Nl 3:31-33

17.07-23.07 - Ps 91 / Na 1:3-7

24.07-30.07 - Ps 32:6-11 / Ps 18:3

31.07-6.08 - Ps 146 / Mi 7:8,9

7.08-13.08 - Ps 71:18-24 / Jh 16:13

14.08-20.08 - Ps 126 / Ps 23

21.08-27.08 - Ps 22:24-32 / Ps 73:26

Ära kunagi unusta, et Sa pole iial nii kadunud, et Jumal ei saaks Sind päästa!

Juuli ja augusti sünnipäevalapsed:
23. juuli **Marleen Rehepap** 17. august **Kadri Vaher** 23. august **Andrus Sarik**

Misjonikoguduse jumalateenistused

igal pühapäeval kell 14 Kärdla kooli muusikaklassis.

Hiiumaa Kristlik Misjonikogudus

e-mail: timolige@kardla.edu.ee

Kontonumber:
SEB pank - EE151010220248993228